

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ezzel vagy ezen.

Pécs, 1897. december 20.

Kompromisszumos hírek keringenek a levegőben, melyek kormánypárti szegődvényesek által kolportáltak, hitelre talál-
nak naiv kávéházi politikusoknál. Nem
használt a parlament fölmozgatásával való
fenyegetőzés, most lágyabb hurokat kez-
denek pengetni, hogy az obstrukciónak
elnevezett parlamenti küzdelem leszerel-
tessék a függetlenségi párt részéről. De
hiábavaló dolognak fog bizonyulni minden
kísérletezés, mert akik fölemelték nemzeti
függetlenségünk zászlaját, azt egy pill-
natra se ejtik kezükből s rendületlenül
kitartanak fogadott esküjüknél: inkább el-
esni, mintsem e zászlót meghajlítani.

Ugy vannak most pártunk elszánt
férfiai ebben az aránytalan hősi közdelem-
ben, mint a spártai harcos, kinek anyja
e szavakkal adta át a testét védelmező
paizsot: Ezzel, vagy ezen. A mi paizsunk
a jog és igazság, vagy elveszítjük s el-
bukunk vele, vagy sértetlenül visszahozzuk
a küzdelemből. Mert a kormányok jönnek,
mennek, de a nemzeti eszmék elmúlni
soha sem fognak, a nemzeti aspirációk,
melyeket álmadozásoknak neveznek a hata-
lom konclesői, egyre-egyre visszatérnek és
a lelkes honfiak győtrő vágya, égető szen-
vedélye, hogy ezeknek az álmoknak neve-

zett aspirációknak testet adjanak, az esz-
méket megvalósítsák s megteremtsék a
független Magyarországot.

A kormány provizóriumos javaslata
fölött pénteken vívták meg az első döntő
csatát. Nem kisebb harcos vonult föl
Bánffy javaslatának támogatására, mint
Apponyi gróf, aki a szónoklat terén ez-
uttal is tündökölt, mint rendesen. De ha
eltávolítjuk ragyogó beszédéből az akade-
mikus értékű szónoki sallangokat, hát
konstatálhatjuk, hogy az állapotokat sem-
mivel sem vitte előbbre és eljutottunk ez-
után a nagy beszéd után oda, hogy éppen
a függetlenségi párt lett a kiegyezési
törvények védője, s hogy éppen pártunk
kénytelen őrt állani annál a vaskapunál,
amelyet három évtizeden át ostromolt ren-
dületlen kitartással és melybe a kiegyezés
katonái még belépni se engedték, attól
félvén, hogy területi épségében kár ta-
lálna esni.

Eljött tehát az az idő, hogy a füg-
getlenségi párt kénytelen kezébe venni a
törvénykönyvet és megmagyarázni e tör-
vény régi hamis magyarázóinak, hogy az
ut, a melyre léptek, arra a vásárra vezet,
melynek árucikkei — a nemzeti jogok.
És amikor e jogok védelmében a függet-
lenségi párt ezt cselekszi, csak önmagá-
hoz, multjához, tradíciójához maradt méltó
és szebb jövőre válik érdemessé. Mert uj-

ból elfoglalt álláspontjának helyességét mi
sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az
ellentábor kürtösei világgá hirdetik, mint
szörnyű bünt, hogy ime a 48-as párt a
kiegyezési törvény védőjévé csapott föl,
azoknak a törvényeknek, melyek érvényes-
ségét azelőtt nem akarta elismerni.

Egészen közömbös tehát reánk nézve,
hogy odaát a Lajthán túl minő zavarok
és állapotok siettetik a monarchia föl-
bomlását. Midőn odaát megszűnt az alkot-
mányosság, akkor mi nem tanácskozhatunk
a szövetségnek újból való megkötéséről.
Apponyi gróf volt a kormánynak utolsó
ütőkártyája. Apponyi gróf beszélt, de pár-
tunk áll és pedig erősen elvei mellett s
most már csak különféle kulissza mögötti
alkudozások következhetnek, amelyek után
kénytelen lesz beismerni maga Bánffy báró,
hogy javaslatának keresztülhajtása sehogy
sem megy s aztán majd jelentést tesz az
uralkodónak, mondván: Felséges uram,
névszerint én volnék a te tanácsosod, de
mivel magamnak sem tudok tanácsot adni,
légy kegyes, adj nekem egy mentő taná-
csot, hogy mit csináljak nyakas magyar-
jaimmal, akik alkotmányos uton nem akar-
ják bevenni a keserű lapdacsot, amit nekik
szántam.

Lehet, hogy a jószívű uralkodó gon-
doskodni fog a kellő becukrozásról, az is
lehet, hogy Bánffy báró a már kéllőleg

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Sziv és ész.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A leány telve volt tiszta idealizmussal.
Szűzies lelke mindent a tiszta idealizmus fé-
nyében látott. Mélységes kék szemében mindig
valami kedves melancholia ragyogott. Hitt
mindenben, bizott mindenkiben. — Boldog
volt, mert élt és még boldogabb, mert szeretett.

Szerette Zoltán Bélát, egy tizenhét éves
leány első, tiszta szerelmével. Hitt a férfi sza-
vában, a tekintetében.

Ártatlanságában nem kereste a férfi lel-
két. Ő csak a férfit látta, a szép, erős férfit.
Arra nem is gondolt, hogy tán lelkük nem
érti meg egymást, hogy gondolat-világuk egé-
szben más. A szerelem nem okoskodik. Zádor
Ilona pedig szeretett.

Oly boldog volt, mikor úgy az ő kicsi,
lányos szobájában átadhatta magát az ő vilá-
gának. Mindig a jövőről ábrándozott. Egy bol-
dog, szerelemmel telt jövőről. Zoltán Béla
alakja jelent meg előtte. Látta annak a férfi-
nak magas, erős termetét, azokat a fekete,
mély tűzű szemeket, azt a komoly, gondol-
kodó főt. És úgy érezte, hogy ő csak ennek
az embernek az oldalán lehet igazán boldog.

— De hát vajjon Béla szeret-e? — gon-
dolta nem egyszor Ilona.

És mikor erre gondolt, akkor úgy érezte,
mintha valami fájó húr rezegne meg a lelké-
ben. De ez csak egy pillanatig tartott. Aztán
megvisszatalódott.

Hisz Béla majd mindennap odajárt hoz-
zájuk. — És mikor vele beszélt, mennyi meleg-
ség volt a hangjában, mennyi tűz a tekin-
tetében.

Igaz, hogy szerelemről soh'sem szólt.
Ezt a tárgyat mindig kerülte, pedig a leány
sokszor előhozta. Ilyenkor Zoltán csak mosoly-
gott olyan szánakozó, cinykus mosolylyal.

Hiába kérte a leány, hogy szóljon, nem
szólt. Vagy csak annyit mondott:

— Hagyjuk ezt. Nem magának való ez
a tárgy, maga ezt nem érti.

Ez pedig úgy fájt annak a leánynak.

Ő nem értené mi az a szerelem, ő, a
ki szeret? — Meg hát mi van azon érteni
való? Azt érezni lehet csak. És ő érzi, meny-
nyire szereti azt az embert. Oda jár minden
gondolata, a nevével ébred, azzal fekszik.

Most is, hogy ott ül szobájában, arra a
férfira gondol. Vajjon eljön-e? S ha eljön, mit
fog mondani?

Édes nyugtalansággal várta az órát; s
mikor hallotta az ismerős lépéseket, örömmel
sietett ki, s boldogan nyújtotta kezét annak
az embernek.

Az meg bizonyos nemtörődömséggel tette
le kalapját, botját, s hanyagul odavette
magát a hintaszékbe.

Aztán egy cigarettára gyujtott. Annak

a kékes-fehér füstjét nézte, mintha tudomása
sem volna arról, hogy Ilona is ott van.

A leány már ismerte Bélát. És most
mégis úgy fájt neki, hogy az az ember olyan
közönyös, hideg. Egy ideig csak nézte. Várta,
hogy az kezdje a társalgást.

De mikor látta, hogy az egészen gon-
dolataiba mélyed, lassan, halk hangon, mintegy
félve kérdezte tőle:

— Béla, tán haragszik? Tán bántja
valami?

Zoltán Béla összeresztette erre a félénk
lányos hangra. Aztán meg odapillantott arra
a leányra, s aztán csak úgy szakgatottan,
mintha nehezére esnék, kezdett beszélni.

— Ugyan miért haragudnám! Magára
meg éppen nincs okom haragudni. De hát
nem lehet az embernek mindig kedve.

A leány valami fagyos hidegséget érzett
ki a férfi szavából. Könyeket csalt szemébe az
a száraz, rideg hang.

Béla észrevette, mint homályosítja el
valami nedves, csillogó fát a leány szemét.
Egyideig csak nézte, aztán mintha eszébe
jutott volna valami, mosolyogni kezdett, s úgy
mondta oda a leánynak.

— Tán bizony sirni készül Ilona? Pedig
kár azokért a könyekért. Az a leghaszonta-
lanabb dolog a világon. Azzal ugyan nem segít
semmin.

Aztán leverte a hamut cigarettájáról.

A leány meg úgy érezte, hogy bizony
csak előtörnek azok a visszafajtott könyek.

kandirozott javaslattal fog visszatérni, de hát annak a mérget nem lehet onnét kirtani, benne lesz az, bármennyi cukorral is vegyék körül: jogföladást, lemondást foglal az magában, amely ellen pártunk utolsó emberéig küzd.

Az idő pedig szép csendesen pörög a maga útján s midőn maga Bánffy báró is belátja, hogy ő neki, a sikerekhez szokott legfőbb minden egyébnek sehogysa meggy a békés kibontakozás: elmegy a helyéről, amelyhez oly görcsösen ragaszkodik és átengedi helyét a valószínű utódnak Apponyi grófnak, aki pénteki debütirozásával megszerezte magának a kvalifikációt a kormányzásra.

A nemzet pedig, amely csendes szemlélője volt az eseményeknek, be fogja látni, hogy az Apponyi-kormány se jobb, különb a többi kormányoknál, amelyek jogföladások árán szereztek meg maguknak a hatalmat, és le fogja vonni a következtetéseket, hogy csakis egyedül a függetlenségi párt az, amely nem alkuszik, ahol nem személyi előnyök irányítják a hazafiasságot, hanem küzd lankadatlanul elvei mellett.

Bizonyára, egy újabb kormányválság csak a függetlenségi párt pozícióját erősítené meg a nemzetnél, mely érdeme szerint honorálva pártunk férfias küzdelmét és magatartását, a mi zászlónknak fogja megszerezni a diadalt a következő választásokon.

Az ország szeme most a függetlenségi párt tagjainak viselkedésére van szegezve, tőlük függ, az ő kitartásuktól, hogy a nemzet nem csalatkozván férfiaságukban: reményt merithessen a jövő küzdelmeihez.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Gyorsan letörölte, s félénken, mintha félne attól az embertől, kezdett beszélni.

— Mondja Béla, mulatni akar az én fájdalmonon? Azért jött, hogy gyötörjön, hogy kinozzon. Látni akarja, mint szenvedek? Gyönyörködni akar lelkem vergődésében? Hisz tudja, hogy szeretem igazán, erősen. És maga oly hidegen, oly visszautasítóan bánik velem. Inkább mondja meg egyenesen, nyíltan, hogy nem szeret, nem is szeretett soha. Akkor legalább tudni fogom a bizonyosat. De így, úgy fáj minden szava; a lelkemet tépi az a hideg, fagyos közöny. Szóljon őszintén, igaz szívvvel, ezt tán megérdemlem magától.

Most már kipirult a leány. Ajkai remegtek, szemeiben valami szokatlan tűz égett. Érezte tán, hogy sokat mondott ennek az embernek. Tán többet, mint kellett volna.

Az az ember meg csak nézte azt a piruló leányt. Egy arcizma sem rándult meg, míg a leány beszélt.

Csak mikor azt hallotta, hogy szeretik, az a leány szereti őt, akkor — mosolygott.

A leány nem vette észre ezt a mosolyt. — Szóljon Béla kérem! Ne hagyjon ebben a kínos bizonytalanságban!

Olyan epedő, kérő tekintettel nézett arra a férfira. Az nem tudta kiállani ezt a tekintetet. Elfordult s úgy beszélt a leányhoz.

— Maga azt mondta Ilona, hogy szeret. Szeret engem. Különösnek találom szavait. Meglepnek. Nem voltam rá elkészülve, nem gondoltam magáról, hogy még ekkora

Két estély.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. december hó 20.

Két egymásután következő napon nyíltak meg a kath. kör diszes termei, hogy magukba fogadják városunk legelőkelőbb közönségének egy részét és pedig szombaton kivétel nélkül mindenkit, kik a tanítónők által rendezett estélyre az elenyésző csekély belépti-díj s a kellemetlen, ködös időben való járást nem sajnálták, vasárnap pedig nagybárá a kör tagjait, mert a saját felolvasó-estélyeit kizárólag tagjai részére rendezi a kör, minden belépti-díj nélkül.

Mielőtt a részletes referádához kezdénénk, ki kell emelnünk, hogy a kath. kör helyisége felolvasó estélyek tartására igen alkalmas. Nem csak azért, mert a pazar díszszel berendezett dísz-terem nagyszámu közönséget tud befogadni és fényes világításával, tündöklő díszleteivel már a belépéskor kellemes érzéssel tölti le a belépőt, de kitűnő akusztikája is van e teremnek, a legfinomabb futam a hegedűn vagy zongorán teljes tisztaságában jut el a hallgatóhoz, a felolvasó vagy szavaló hangja egyformán terjedt szét minden zugában, akár a szenvedély elfojtott hangjai, akár a lelkesedés dörgő szavai hangzanak el ajkáról. A két estély részleteiről a következőkben számolunk be.

Tanítónők estélye.

A pécsvidéki tanítónők egyesületének felolvasó és zene-estélye szombaton fél hat órára volt kitűzve. Dacára a kedvezőtlen időnek, már öt óra után kezdett a kath. kör felé vonulni az a diszes közönség, mely fél hatra már elfoglalta az összes széksorokat s azok háta mögött is sűrűn állott a hallgatóság. Nagybárá hölgyek képezték a hallgatóságot, de ott láttuk Pécs előkelőségei közül *Schlippenbach* vezérőrnagyot, *Wiesner* Rajmár bányaigazgatót, *Opris* Péter posta és távirdaigazgatót, *Erreth* János volt országgy. képviselőt, *Kelemen* Mihály nyugalmazott fő törzsorvost, *Bánffay* Simon kir. közjegyzőt, *Salamon* Ferenc tanfelügyelőt, többet a kanonokok és egyháziak közül.

Fél hatkor *Éhn* Antonia tanítónő megkezdte felolvasását a *nőnevelésről* és csengő hangon, a legtisztább kiejtéssel adott jól sikerült képet a felvett témáról, melyet sok

gyerek, ennyire naiv legyen. Ne nehezteljen szavaimért. Maga kényszerített rá, hogy beszéljek. Hát csak hallgasson meg.

— Nem hiszek szerelmében. Nem pedig azért, mert egyáltalán nem tudom, mi az a szerelem. Én nem ismerem a szerelmet. Szerintem az nem létezik. A mit maga szerelmenek mond, nem más, mint a vér hevesebb pezsgése. Tán ha engem lát, hevesebben kering vére s valami kéjes vágyódás fogja el, hogy én öleljem, én csókoljam. Maga ezt szerelmenek mondja.

— Mert engem lát maga előtt, én utánam vágyódik. Holnap tán más fog itt ülni, akkor tán az lesz vágyódásának tárgya.

— Így vagyunk mindnyájan. A vér működik bennünk, az ösztökél, az hajt valamennyiünket. Eszünkre van szükségünk, hogy ezt a hevesen pezsgő vért kormányozza. De szerelem, nevetséges fantazmagoria. Én nem hiszek benne.

Még tovább is folytatta volna tudományos fejtegetését, de elhallgatott, mert látta, hogy az a leány elsápadt, majd pedig hangos zokogásra fakadt.

Meglepetten nézett arra a síró leányra. Nem tudta okát lenni könyeinek. Odalépett hozzá. Megfogta a leány kezét és suttogó, lágy hangon kérdezte:

— Ilona, miért sir? Tán megbántottam, tán neheztel rám?

A leány föltekintett reá. S mikor oda pillantott annak az embernek szemébe, mintha

gonddal, az életből merített képekkel világított meg s nem annyira egy szoros utat szabott ki a nőnevelés helyességére, de általánosan ismertette azon tényezőket, melyek által az lényegesen előmozdítható, kiemelte a felszégeket, a káros eredmény okait, szóval egy mulattató és igen hasznos felolvasást tartott arról, hogy a mai korban is mint lehet és kell egy gondos anyát, jó honleányt nevelni s a hallgatóság úgy az elég hosszú időt igénylő felolvasás alatt tanusított folytonos és odaadó figyelmével, mint annak végén hosszasan felhangzó tapsal jutalmazta ügyes felolvasásáért.

A második szám zongorakisérettel elődött hegedűjáték volt, melyre az *Opris* nővéreket nyerte meg a rendezőség, kik szívesen bizonyították be, hogy egykori tanítónőik iránt hálájuk lerovására bármikor szívesen vállalkoznak.

Ez a pont volt az, melyet legkiváncsiabban várt a közönség, melytől legtöbbet várt s várakozásában nem is csalódott. *Opris* Valeria kisasszony már ez év tavaszán *Budapest* is kitűnt hegedűjátékával egy hangversenyen s neve már ismertebb Budapest művészi köreiben, mint nálunk, kiknek alig van alkalmunk a *Hubay* Jenő vezetése mellett még folyton erősödő, művészi tehetségének megnyilvánulását élvezni. Mikor megjelent a pódiumon, zajos tapsokkal fogadta a közönség s amint megszólalt kezében a hegedű, mely csendben figyelt mindenki, nehogy megzavarjon, elszalaszson egyet is azokból a bővös-bajos hangokból, melyeket kicsalt hegedűjéből. A programba felvett két darabon — *Romance*, *Rubinstein* Wieniawszkytól és *Mazurka*, *Hubay*tól — kívül a folyton felújuló tapsokra még *Hubay* hegedű solóját játszotta a »cremonai hegedűs«-ből s játékával méltán reászolgált azokra a hosszantartó, zajos tetzésnyilvánításokra, melyekkel a közönség elismerését iparkodott kifejezni. Nővére zongorakisérete a legprecízebben engedte érvényesülni remek játékát, mely alatt csak hegedűjének látszik élni, beleöntve az édes hangokba, egy művészi lélek költézetét, varázsát. Harmadik számul *Platz* Panni tanítónő urhölgy adta elő *Porzsolt* Kálmán »az irodában« című monológját s a közönség mindvégig jól mulatott a mulattatóan megírt és ügyes előadásban bemutatott szavalaton, melynek előadója reászolgált a bőven kijutott tapsokra.

Befejezésül *Szuly* Aladár joghallgató szavaira egyszerre elfeledte volna előbbi szavait. Ujra szerelmes leány lett belőle.

— Hát maga nem szeret? kérdezte síró, fojtott hangon.

A férfi idegesen legyintett kezével.

— Ugyan Ilona, ne legyen annyira gyerek!

— No jó, ha maga akarja, hát szeretem.

— Én jól érzem magam a maga körében, szeretem társaságát. Ha maga akarja, hát szerelmes vagyok. Őszintén szólva, már rég gondoltam arra, hogy maga az én feleségem legyen. De előre is figyelmeztetem, tőlem ne várjon szentimentális sóhajokat, epedő pillantásokat és még nem tudom mit. Én férfi vagyok s nálam az ész, a tudomány beszél. Nem az a célja a házasságnak, hogy turbékoljanak, csókolózzanak, mint valami gerle pár. Ma már nem olyan világot élünk. Leszünk férj és feleség. Egymás után vágyódkunk, vérünk forró, heves, s mi engedelmeskedünk neki. És így megtanuljuk életcélunkat. No, ugy-e igazam van?

Elgűlten nézett a leányra. Tetszett magának is, hogy ily szépen ki tudta fejteni nézeteit a szerelmenről, az életről. Azt hitte, most már meggyőzte a leányt, meg is vigasztalta.

A leány nem is könyezett már. Egy kicsit sápadt volt. Hidegen tekintett a mellé üülő férfira, s valami szánakozó tekintet volt az, melylyel a beszélőt nézte. Ugy érezte, a

valta el Váradynak »Petőfi a Hortobágyon« című melodramáját, a zenekíséretet Szuly Gizella kisasszony zongorán, Kerese György joghallgató hegedűn és a Farkas zenekar cimbalmosa, Radits, cimbalmon szolgáltatott hozzá. A szavalónak igen kedves, behizelgő hangja, ügyes előadása, a kísérőknek kifogástalan játéka egészen megnyerte a hallgatók tetszését, kik a sikerült estélyről a legjobb hangulatban tértek haza, elhalmozva dicséreteikkel a szereplőket.

A kath. kör estélye.

Vasárnap délután fél hat órakor kezdődött a másik felolvasó és zeneestély, melyet a kath. kör tagjai számára rendezett s melyre szintén szép számú közönség gyűlt egybe, hogy meghallgassa első számul *Chinorány* Izabella kisasszonytól Liszt Ferenc »Tarentella«-ját, melyet a kisasszony a tőle megszokott kitűnő előadásban adott elő, zajos tapsokat aratva, melyek többször hívták fel a pódiumra s csak ismételt megjelenése után csendesültek el.

Majd *Förster* Jenő olvasta fel »Divatok« című művét, melyben ügyesen csoportosította a divat egyes tárgyainak fejlődését, előnyeit, félszégeit. Alapos tanulmány és ügyes összeállítás jellemezték egész felolvasását, melyet a hallgatóság szintén zajos tetszésnyilvánításokkal jutalmazott. Végül *Neymayer* Dezső szavalta el a »Leányvár« című önszerzeményű költői elbeszélést, melyben úgy gazdag költői tehetségét, mint memóriáját és előadó képességét volt alkalomunk kellőképen megismerni és méltányolni.

Különösen ügyesen rajzolta és adta elő a szenvedélytől elvakított hősnő sorsát és szavait, melyekkel költői ellentétben írta meg és adta elő az egyszerű, ártatlan halászleányka sorsát. Előadása befejeztével az általános tetszésnyilvánítások mellett igen sokan gratuláltak neki úgy költői, mint szavalói képességeihez.

S ezzel befejezést nyert a második estély is, mely a kath. kör történetének lapjain az előbbivel együtt méltán diszes helyet foglalhat el. *Tsi.*

Kisgazdák értekezlete.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. december 20.

A városi adóprés működése, a deficit eltüntetése végett — a pótdadó emelésének

mig Béla beszélt, hogy az minden szavával egy-egy szirmát, levelét tépi annak a gonddal ápoló virágnak, a mely az ő lelkében indult virágzásnak. Mire befejezte beszédét, a leány lelkéből is elszállt az illat, az illúzió, az ábránd.

És nem is fájt neki nagyon. Sőt úgy érezte, mintha egy nagy tehertől szabadult volna meg a lelke. Megismerte ezt az embert. Most már a lelkét, a szívét nézte. És látta azt a közönyös, minden iránt cynikus lelket, azt az érezni nem tudó, szerelmet nem ismerő szívet. Megijedt attól az embertől, megundorodott tőle.

Most már nyugodtan tudott vele beszélni.

— Köszönöm ezt a bölcs magyarázatot. Igazán tudományos fejtegetés. Nem is akarom megcáfolni. Csak egy megjegyzésem van. Én boldog akarok lenni. És ezt a boldogságot nem tudni, de érezni akarom. Én nem akarom eszemmel keresni, hanem szívemmel. Ön próbálja meg. Keresse azon az uton a boldogságot, a melyen most jár. Engem meg hagyjon azon az uton haladni, a melyet nem a vér, nem a tudomány, az ész jelöl ki, hanem a szív. Én nő vagyok. Egy hivatásom van és ez: boldoggá tenni és boldog lenni. Kívánom, hogy ön is az legyen. Isten önnel!

Zoltán zavarban volt. Meglepték a leány egyszerű és nemes szavai. Erre nem volt elkészülve. Valamit akart még mondani, de a leány nem hallgatta meg.

Bement az ő egyszerű, kicsiny szobá-

megkerülésével — a város polgárainak mindenféle fogyasztás terén a lehető legnagyobb megadóztatása: megtermette már a maga gyümölcsét.

Megmozdultak a kisgazdák, hogy tiltakozzanak eme minden oldalról sáskamódjára felépülő közvetett adó ellen s míg polgármesterünk tanulmányuton jár, addig ők vasárnap szintén értekezletet tartottak, melyen érdekeik védelmét határozták el.

Az értekezletet a szociáldemokrata párt pécsi emberei hívták össze, a kik köszönettel tartoznak a város urainak, mert az ő gazdálkodási rendszerük tette nekik lehetővé, hogy a kisgazdák veszélyeztetett érdekei védőivé csapjanak fel s így ez uton is terjeszszék elveiket.

Az értekezlet tulajdonképpen négyülésnek készült, de a főkapitány, mint ilyen, nem engedte meg. Fogták tehát magukat az egybehívók s a gyár-utca 7. szám alatti ismert szociálista helyiségben értekezletet hirdettek, a mire vagy háromszáz budai és szigetikülvárosi kisgazda és szőlőbirtokos jött össze vasárnap délután 3 órára.

Szabó József üdvözlővén az egybegyűlteket, előadta, hogy az értekezlet célja tiltakozni a kisgazdák által termelt és saját fogyasztásukra szánt bor megadóztatása ellen. Fel is olvasta mindjárt a város Tanácsához benyújtandó, előre megszövegezett és felbélyegzett kérvényt, a mint itt következik:

»Tekintetes városi Tanács!

Mi pécsi bortermelő polgárok, azon kérelemmel járulunk a Tekintetes városi Tanácshoz, hogy a város területén lévő szőlőtelepeken termő borokat, amelyet mi termelünk s melyet a saját használatunkra és birtokunk munkáltatására meghagyunk, kérjük a tekintetes városi Tanácsot, hogy az eddig 3 $\frac{1}{2}$ kr. literje után kivetett fogyasztási adót szíveskedjék eltörölni, még pedig a következő indokoknál fogva.

Tekintettel arra, hogy az új szőlők művelése nagy költségbe kerül, s mindamellett évek kellene ahhoz, hogy a befektetett tőkét meghozza s ennek folytán azon kedvezményben sem részesülünk, hogy ezt fogyasztási adó nélkül nem szabad elfogyasztanunk. Ennek következtében a bortermelő gazda azon kigázolt szőlő szemecskéket, amelyből a birtok munkáltatására szokott italt készíteni, mielőtt felhasználná, a csekély jövedelménél fogva

jába, hol oly tiszta, szűzies volt minden. Nem sirt, nem panaszkodott. Csak sajnálta azt az embert, a kit ő még szeretett is. Most már nem szerette. És örült, hogy nem szerette. Az ő tiszta lelke szerelmet keres.

Boldog akar lenni. Neki olyan férfi kell, ki tudja őt szeretni, boldogítani, kit nem a vére hajt hozzá, hanem a szíve, a szerelme.

És a miről Ilona úgy elábrándozott, ott az ő kicsi fehér szobájában az beteljesedett . . .

Mikor Zádor Ilona, mint boldog menyasszony az esküvőjére ment, Zoltán Béla éppen az ablaknál állott.

Látta elvonulni lakása előtt a hosszú kocsisort. Leolvasta az arcáról a boldogságot.

És a mig nézte a tovarobogó kocsit, mely azt a leányt tova vitte, valami fájó, kínos érzés szállta meg a lelkét.

Már rég elvonult lakása előtt a násznép, de ő még mindig ott állt s csak nézett a tovatűnök után.

És a mig ott állt, úgy érezte, hogy szemei megnedvesülnek.

Hirtelen megfordult. Oda ült az íróasztala elé. Egy ideig csak bámult maga elé. Ajkai egy nevet suttogtak. Azét a leányét, kit most vittek esküvőre . . .

És mikor erre gondolt, csak megeredt a könyve s az erős, nagy ember odaborult az asztalra és sirt, mint egy gyermek.

Göndör Sándor.

kényszerítve van trágyának elhasználni a fogyasztási adó miatt.

Továbbá tekintettel arra, hogy ezen fogyasztási adó miatt a munkások egészsége veszélyeztetve van az által, hogy a bortermelő gazda a munkáltatás idején ilyen esetben nem adhat semmit, s így a munkások fárasztó munkájok után kényszerítve vannak olyan szeszes italt fogyasztani, amely a testi szervezetüket tönkre teszi.

Ebből kifolyólag, mi pécsi bortermelő és adófizető polgárok úgy a szőlők művelése mint a polgárság egészsége fentartásának érdekében kérjük a tekintetes városi Tanácsot, hogy a pécsi bortermelő polgárokra kivetett fogyasztási adót szíveskedjék teljesen megszüntetni.

Kérésünket megújítva maradunk, a tekintetes városi Tanácsnak hazafias tisztelettel Pécsi bortermelő polgárok.

Szabó József, a ki a pécsi szociáldemokrata párt elismert feje, ezt a rövid kérvényt elég hosszan magyarázta s kiterjeszkedvén a geberduszra s egyéb, a fogyasztási adó miatt, szegény embernek egyedül élvezhető egészségtelen és kártékony italokra, oda lyukadt ki, hogy a város urai a néppel nem gondolnak, azt csak adóprés szenvedő tárgyául tekintik s ha bejutnak a tanácsba, képviselőtestületbe, vagy akár az országgyűlésbe, nem jönnek többé a nép közé, hanem intézkednek azok terhére, a megkérdezésük nélkül. Elmondta, hogy ő nem vágyik a nép kegyére; nem akarja magát sehova beválasztatni, lévén szegény ember, a ki nem fizet olyan adót, hogy választó s így választható is legyen. De látja azt, hogy a pécsi adófizető polgárokat mindig nagyobb közvetett adóval terhelik meg s ezért figyelmezteti a polgárokat, hogy ha a kérvénynek nem lesz fogadata, akkor a legközelebbi városi képviselőválasztáson olyan képviselőket válasszanak, kik a népet nem terhelik folyton a nagy adóval.

A következő szónok *Végh* József volt. Ő is a képviselőtestületet támadta. Egyet se lát az értekezleten a város atyái közül s a mai képviselőtestület nem is tud mást, mint mindenre rámondani: »igen! helyes! úgy van! megadjuk!« Ezért vették őket, a szociáldemokraták, kezükbe a kisgazdák ügyét. Nem mondja hogy legyenek szociálisták a kisgazdák; hanem tartsanak össze és saját érdekeiket védelmezzék meg mindenki ellen.

Szólok kezdett ugyan nemzetközi szociáldemokrata hurokat pengetni, de az elnöklő *Szabó* József kéz alatti figyelmeztetése után hazafiságra hívta fel a polgárokat, a kik csatlakozzanak a hármasszinű zászló alatt az ő vörös zászlójukhoz s egyesült erővel védelmezzék jogaikat.

Schmira Károly Pécs város társadalmi életéről beszélt. Lapunkra, mint városi ügyekben a legradikálisabb lapra hivatkozott s annak egyik régebbi vezércikkére, melyben a pécsi társadalmi étellel foglalkoztunk. Felhívta a kisgazdákat, hogy alakítsanak asztaltársaságot, vagy más egyesületet, a hol megbeszélhetik mindig érdekeiket s nem történik meg, hogy tiltakozásuk nélkül, szavukat figyelembe se véve, sőt meg se kérdezve őket, mindig csak a terhükre intézkedjenek a város urai.

Végh József arról beszélt ezután, hogy a főkapitány a népgyűlést nem engedte meg. E gyűlés egyik tárgya lett volna, a budapesti kárácsonyi földműves-kongresszusra képviselő küldése. Ajánlja az értekezletnek, hogy a pécsi kisgazdák képviselőül *Szabó* Józsefet küldjék fel az országos kongresszusra.

Szabó József megköszöni a kiküldetést s el is fogadja azt, hogy a kongresszuson képviselje a pécsi kisgazdákat s ott előadja, hogy nemcsak az alföldön vagy a felső vidékeken küzdenek gazdasági bajokkal s vannak elnyomva a kisgazdák, hanem Baranyában is.

Attér ezután a munkástörvényre, a mely tárgyban népgyűlés tartását kéri a főkapitánytól. Nem tudja, megadja-e a főkapitány az engedélyt, de annyit tud, hogy ellenkező eset-

ben ők a budai vagy a szigeti vásártérre hívják össze a kisgazdákat s hiszi, hogy ha a polgárok a mai gyűlés színhelyére el tudtak jönni, elmennek akár a Mecsekre is, ha érdekeikről van szó. Szavai bár nem voltak vehemensenek, egy polgárt mégis annyira tűzbe hoztak, hogy így kiáltott fel:

— Nem kell engedni! A piacon kell megtartani! *Mindenkinek kés legyen a zsebében!*

Node le is hurrogták nyomban, a mikor ismét Végh József emelt szót és kifejtette, hogy még ők, szociáldemokraták sem harcolnak fegyverrel, hanem az elvek, az eszmék, a tudomány fegyverével s higgadságra intett mindenkit.

Végül Schmira Károly pengette ismét a szociálista pártállásfoglalást. Nem mondja, hogy legyenek a kisgazdák szociálisták, maradjanak meg függetlenségük vagy jobbpártinak, a milyen párthoz most tartoznak. De ha saját érdekeikről van szó, akkor ne tekintsenek pártot, hanem tömörüljenek s így védelmezzék magukat az elnyomás ellen. Tegyenek úgy, mint a nemzetközi szociáldemokraták, a kik az egész világon szabadságot akarnak s ha ezt kivívják, szabad lesz a magyar nép, a magyar munkás is az ő hazájában! És válaszszenak olyan képviselőket, mint Sima Ferenc és Visontai Soma, a kik jó magyarok, függetlenségiük, de a munkásnép érdekeit is szívükön viselik.

Ezek után bezárták az értekezletet, ami egynegyed öt órakeresztelt.

A Tanácshoz intézendő kérvényt, melyet ma be is nyújtottak a városi iktatóhivatalba, még a gyűlés folyama alatt vagy száz szőlősgazda írta alá.

Előfizetésre való felhívás.

Az újév közeledte alkalmából felkérjük tisztelt előfizetőinket, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Vidéki előfizetőink számára postautalványt mellékelünk s kérjük annak szives igénybevételeit.

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legjutányosabb, marad a régi, vagyis

egész évre	10 frt.
félévre	5 frt.
negyedévre	2 frt 50 kr.
egy hónapra	— » 85 kr.

Kevésbé módos olvasóink számára folytatni fogjuk a vasárnaponként megjelenő **heti kiadásunkat** is, a melynek előfizetési ára

egész évre	3 frt.
félévre	1 frt 50 kr.
negyedévre	— » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „**Pécsi Figyelő**“ kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel
„PÉCSI FIGYELŐ“
 szerkesztősége és kiadóhivatala.

H i r e k.

Pécs, 1897. december 20.

Napirend 1897. december 21-én.

Naptár: kedd, december 21. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Tamás. — Görög-kel. (dec. 9.) B. A. fogant. — Zsidó: Kislev 26. — Nap két 7 óra 31 perckor; nyugszik 3 óra 54 perckor. — Hold két reggel 4 óra 52 perckor; nyugszik délután 1 óra 18 perckor. — A nap délután 2 óra 12 perckor a bak jegyébe lép.

Időjárás: hőmérséklet 0-3 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint jelentékeny csapadék nélkül hősültyedés várható.

Színház: »Rip van Winkle«, operette.

— **(A tiz szobor ünnepe.)** Tegnap délelőtt a polgári leányiskolának a Mária utcában levő palotáján nemzeti lobogó hirdette, hogy az iskolában ünnep van. A király által tett tiz szoboralapítvány emlékét ülte meg tegnap az intézet, egy minden ízében igen sikerült ünneppel, melyet szép közönség hallgatott végig. Az ünnep délelőtt 10 órakeresztelt s volt a műsorban ének, szavalat s alkalmi felolvasás. Ez utóbbit *Futima* Sarolta tanítónő tartotta a tiz történelmi alakról s felolvasása alapos tanulmányról tett tanúságot. Igen tetszetek az intézeti növendékek szavalatai is. A szép ünnepet 11 órakeresztelt a növendékek karéneke zárta be. Ott láttuk Salamon József kir. tanácsos tanfelügyelőt, Laubheimer Róbert segédtanfelügyelő kíséretében; Krasznay Mihály kir. tanácsost, mint az iskolaszék elnökét, Böhm C. Felix, Kindl József, Ott Márton, Stern Károly és Szuly János iskolaszéki tagokat, sok-sok szülőt, úgy, hogy a tágas tornaterem egészen megtölt. *Reberics* Imre, az intézet igazgatója emelkedett hangulatu szavakban ecsetelte ezen ünnepély megtartásának okát és célját. Varga Gyulának az 1867-diki koronázás emlékére irt hazafias, szép ódáját *Strauszer* Flóra, IV. oszt. növendék szép előadással és igaz érzéssel szavalta. *Torkos* László: »Örülj velünk« című szép költeményét *Eibach* Mariska IV. oszt. növendék a közönség osztatlan tetszése mellett adta elő. *Friedrich* Irma IV. oszt. növendék pedig elszavalta *Vörösmarthy* Mihály »Hymnus«-át. Az ünnepély utolsó száma *Hoffer* »Király himnus« volt. Az énekkarról szólva el kell ismernünk a mesternek, *Hoffer* Károlynak érdemét, ki mint az intézet énektanítója, kellően érvényesíti tehetségét. A szép, hazafias ünnepről a növendékek maradandó emléket vittek magukkal, megtanulván, miként kell a hazát és királyt szeretni. Az ünnepély után bemutatta az igazgató az intézetet és a növendékek munkájának kiállítását, mely munkák a növendékek szorgalmáról és ügyességéről, továbbá *Farkas* Irma tanítónő jó izléséről és munkálkodásáról tanuskodnak.

— **(Egyházmegyei hir.)** *Kuhl* József, szobor készítő Harcra, *Kienle* József Tolnárról Paksra, *Liebbald* Lajos Paksról Tolnárra, *Liebelt* Ferenc Tolnárról Dunaszekcsőre és *Kopári* Gyula Dunaszekcsőről Tolnárra áthelyeztettek.

— **(Műkedvelői előadás.)** A pécsi katolikus legényegylet folyó hó 26-án, karácsony másnapján műkedvelői előadást rendez, a mikor is a »Bethlehemi csillag« című szindarabot adják elő. Kezdeté délután 5 órakeresztelt. Belépti-díj: első hely 40 krajcár, második 30 kr., állóhely 20 krajcár. A darab szereposztása a következő: Heródes, Jeruzsálem királya Szabó Jenő, Eszton, főpap Jelinek Sándor, Gáspár, Menyhért, Boldizsár, három király (napkeleti bölcsek) Guzman Antal, Oertel Vilmos, Szalay László, Ennoch, agg pasztor Grünwald Ferenc, Joel, pasztor Pados Viktor, Hebron, pasztor Mahotka Jenő, Angyal Szabó Erzsike, Sátán, mint csillagjós Cvenits Ferenc, Udvaronc Szabó György, Pásztorfiu Szikszay Károly. Ezenkívül: poroszlok, pasztorok és a napkeleti bölcsek kísérete. Az élőképben, a felsorolt szereplőkön kívül, szivesek közreműködni Mária Schlapp Stefánia, Angyalok Győrvári Teréz, Mikics Margit. Sugó: *Drenovics* György.

— **(Eljegyzés.)** *Spitzer* Adám, vilányi borkereskedő, eljegyezte *Wurm* Lipót kereskedő leányát, Szidóniát, Dombóvárott.

— **(Pályázat)** A pécsi kir. törvényszéknél egy 600 frt évi fizetéssel és 210 frt lakbérrel javadalmazott eljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be *Sávell* Kálmán kuriai bíró, törvényszéki elnökhöz.

— **(Autonomiai kongresszusi választás.)** A mohácsi autonomiai képviselőválasztó kerületben a szavazatok eredménye eddig a következő: Tegnapig a választókerü-

let tiz plébániájából küldötték be a választási jegyzőkönyveket *Keserics* Ferenc esperes plébánoshoz, mint a szavazatokat összeszámoló bizottság elnökéhez. E plébániákban a szavazás eredménye a következő: Bozsokon 28-an Kanóc Istvánra, Olaszon 2-en dr. Antal Gyulára és 211-en dr. Darányi pécsi ügyvédre, Német-Bólyban 364-en Kanócra, Sombereken 249-en Kanócra, Baarban 69-en Kanócra, Maisson 43-an Kanócra, Vókányon 31-en Antalra, 20-an Darányira, Rác-Töllösen 87-en Kanócra, Nagy-Nyáradon 108-an Kanócra és Szebényben 58-an Antalra szavaztak. A mint ebből kitetszik, három jelölt van: dr. Antal Gyula egyetemi tanár, Kanóc István miniszteri osztálytanácsos és dr. Darányi Ferenc pécsi ügyvéd. Mohácson szerdán és csütörtökön tartják meg a választást.

— **(Jóteköny asztaltársaság.)** Szigetvárott a szombatosok asztaltársasága tegnap délután a »Korona« szálloda nagy termében karácsonyfát állított, mely telve volt a legszebb apróságokkal, játékokkal, de nem hiányzott róla a szükséges és legszebb ajándék a ruhanemű és cipők sem. *Nicsovics* Vazul elnök jelentést tett az asztaltársaság pénzügyi viszonyáról és kijelenti, hogy 110 frt lett kiosztva a szegény özvegyeknek, árva gyermekek pedig cipőket és téli ruhákat kaptak. Igazán ezen minden ízében nemes egyesület megérdemli az egész város hathatós támogatását annál is inkább, mert a segélyezés valláskülönbség nélkül történik.

— **(Adakozás.)** Özvegy *Schediwgy* Ferencné husz forintot adományozott az első pécsi veterán-egyletnek; a jóteköny nőegylet népkonyhájára pedig tíz forintot.

— **(Halálozás.)** *Bakody* Károly nagyvejkeli lelkész, életének 58-ik évében meghalt.

— **(Csőd.)** A pécsi királyi törvényszék, mint csődbíróság, *Weisz* Sándor pécsi szatócs ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos *Bogyay* Pongrac törvényszéki bíró; tömeggondnok *Wessel* Manó dr. ügyvéd, helyettese *Repich* Gyula dr. ügyvéd. Igénybejelentési határidő jövő hó 29-dike; felszámolási határnap február 5-dike.

— **(Mérgezés.)** Csapó Mihály, hercegmaróki lakos f. évi november hó 26-án alig két napi rosszulét után meghalt. El is temették. Mivel az elhunyt nejének köztudomás szerint szerelmi viszonya volt *Oszwald* Józseffel, a lakosság között az a gyanu támadt, hogy Csapóné megmérgezte a férjét. Az özvegy — úgy látszik — neszét vevén annak, hogy férje megmérgezésével gyanúsították, megijedt s ezen ijedelem hatása alatt a darázsai körjegyzőnek 100 frtot ígért, hogy férje holttestét ne boncolják föl. Ez a körülmény még inkább növelte ellene a gyanut. A körjegyző értesítette erről a csendőrséget, mely nyomban megindította a vizsgálatot, az előjáróság pedig följelentette az esetet a dárdai kir. járásbírósnak. Időközben az asszony beismerő vallomást tett a csendőrség előtt, azt állítván, hogy szeretője, *Oszwald* József beszélte őt rá férjének megmérgezésére, sőt az szerezte meg községi bizonyítvány s a vörösmarti körorvos vénye alapján a mirenymérget azon ürügy alatt, hogy arra patkányirtás céljából van szüksége. E beismerő vallomás alapján aztán most megindították a vizsgálatot a mérgezés ügyében.

— **(Életunt leány.)** Tehernek találta az életet *József* Emma fiatal leányzó, a ki a Kaposvárról Dombóvárra érkező vonat elé feküdt öngyilkossági szándékból. A vonatvezető észrevette még jókor a sineken a szerencsétlen teremtést s így sikerült neki a vonatot megállítania. A leányzó ennek dacára arcán és fején megsérült.

— **(Templomi perselyfosztogató.)** Dombóvári levelezőnk írja: *Nemes* István, gyulajóvánci harangozó már többször észrevette, hogy a templomban elhelyezett persely fel van törve és az abban elhelyezve volt ismeretlen mennyiségű pénz hiányzik.

Feltette magában, hogy meg fogja a tolvajt, bárki legyen is az. Azért a napokban, amikor felment a toronyba haragozni, a templom ajtaját nyitva hagyta és János nevű fiát, a tolvaj kiletéről meggyőződést szerezendő, a templomban elbujtatta. Amint a harangozás megkezdődött, rá néhány percre Galambos Vilmos 18 éves csavargó a templomba lopódzott és sorra zörgette a perselyeket és miután az egyikben pénzzörgést hallott, a lakatot akarta lecsavarni. Már-már elérte volna célját, mikor az elrejtőzött Nemes János nyakon csipte öklét és átadta a községi öröknek, kiktől azonban sikerült neki elszökni, amde a csendőrség ismét elfogta és bekísérte a tamási járásbíróság börtönébe, hol most várja a templomrablásért megérdemelt büntetését.

— **(Hamis pénz.)** A forgalomba sok hamis pénz került az újabb időben, melyeknek gyártásával a könnyen meggazdagodni akarók foglalkoznak. Hamis pénz miatt került bajba Vass József dunaföldvári lakos is, a ki Pakson hamis koronákkal akart fizetni, de rajta vesztett. Vass állítása szerint a dunapentelei vásáron került birtokába a hamis pénz, midőn ott egy előtte ismeretlen ember neki egy 10 frtosát váltotta fel. Azt is bevallotta Vass, hogy a hamis pénzből Dunaföldvárott és Pakson a piacon 17 darabot sikerült felváltania a nélkül, hogy észrevették volna a csalást. Megmotozásakor nála még 13 drb. hamis koronást és 3 drb. hamis 20 fillérest találtak. Az eset oly gyanus, hogy a csendőrség letartóztatta Vass Józsefet és átadta a kir. járásbírósnak.

— **(Elfogott dohánycsempészek.)** Tekmann Dániel majosi lakostól a dohányszáritóból 93 füzér leveles dohányt loptak el ismeretlen tettesek. A bonyhádi csendőrség a káros feljelentésére megindította a tolvajok nyomozását, s a mint Hidas község határában haladtak, gyanus embereket vettek észre, a kik batyuval hátukon gyors léptekkel igyekeztek előre. Majd futásnak eredtek, a mint a csendőroket megpillantották, a kik üldözőbe véve őket, közülük hármat elfogtak, egy pedig batyuját eldobva, elmenekült. Az elfogott Jakab József, Jakab Mihály és ifj. Jakab Imre szebényi dohánycsempészek azt állították, hogy a náluk talált magyardohányt Raus Henrik és Flug Henrik majosi dohánytermelőktől vették. Ezek azonban tagadják, hogy ők dohányt adtak volna el a csempészeknek. A csendőrség a három testvért átadta a bonyhádi pénzügyőri szakasznak az elkobzott szüzdohánnyal együtt.

— **(Öngyilkos honvédhadnagy.)** Megdőbbenve vette egész Kaposvár közönsége a gyászhirot, hogy Major Béla kir. honvédhadnagy, egy kiváló tiszt, ki szép jövőre volt jogosítva, péntekre virradóra föbe lőtte magát. Előtte való estve még nagy társaságban vett részt egy névnapestélyen s ezen éjjel követte el végzetes tettét, reggel szolgálja találta őt vérében s jelentést tettek Krautl Károly őrnagy, zászlóaljparancsnoknak. A nagy reményű fiatal tiszt földi maradványait vasárnap nagy katonai pompával temették el.

— **(Az eltört lámpaüveg.)** Az üveg általában, a lámpaüveg különösen törékeny dolog. Egy lámpaüveg eltörése hát magában véve nem volna riporter tollára méltó eset. Itt azonban nem közönséges lámpaüvegről van szó, hanem olyanról, melyet a csendőrség darabokban is ereklje gyanánt fog megőrizni, oly nevezetes szerep jutott neki a közbiztonság szolgálatában. Egy időnkint megdézsmált wertheim szekrényről s egy sikkasztó könyvelőről szól egyébként az ének. Udvardy Sándor, szegzárdi szeszgyárosnál ezelőtt négy évvel elveszett a wertheim szekrény kulcsának másodpéldánya. Nemrég azonban észrevette, hogy állandóan lopnak a kasszából. A nála alkalmazott fehér szerezcsenre gyanakodott s elhatározta, hogy rá les. Jelezte, hogy elmegy hazulról, mialatt az előre elhelyezkedett csendőrök az iroda melletti szobában vonultak meg. A csendőrök előbb azonban olyképp helyeztek el egy lámpaüveget, a wer-

theim szekrényben, hogy az, mihelyt a szekrényt nyitják, leesik a földre és eltörik. Alig, hogy Udvardy eltávozott az irodából, a másik szobában lesben álló csendőrőrmester és társa meghallják az üveg csörömpölését. Berontottak a szobába és ott találták a nyitott kassza előtt, a bámuló és halálra ijedt Weisz Mórt, Udvardy könyvelőjét, kit nyomban letartóztattak és a bűnvizsgálatot ellene megindították.

— **(Az első báli lobogó.)** Tegnap jelent meg az első báli lobogó városunkban, jelezve a farsang közeledtét. A jogászbál lobogója ez, mely a városháza és a takarékpénztári palota ormára kifeszített drótról lobog alá, hirdelve mindenkinek, hogy a jogászbál január 8-án lesz. A tegnapi vasárnap sok nézője akadt az első báli lobogónak, mely a farsang első báljára hívja tel a mulatni vágyó emberiség figyelmét. Az első báli lobogót bizonyára követni fogják majd a többiek, igen mozgalmas farsangra lévén már most is kilátásunk! A jogászbáli diszes meghívót, melyet pár nap óta annyian megnéztek a Klein testvérek kirakatában ma már beveszik onnan, mert szerdán délelőtt fogják azt a rendező bizottság kiküldöttei a bálányának, dr. Fejérváry Imre bárónénak átadni.

— **(A sásdi ünnepség.)** A főispán sásdi utjáról, mely szombaton történt meg, levelezőnk még a következőket jelenti: A főispánt a község nevében Stein Ferenc dr., járási orvos, a következő beszéddel üdvözölte: Méltóságos Főispán Ur! Ez ünnepélyes pillanatban, midőn ezen kisdied község azon kiváló szerencsében részesül, hogy Méltóságodat megyénk kiváló oszlopos tagjai által környezve, körébe üdvözölheti: önkénytelenül is lelki szemeink előtt megjelenik egy másik nem kevésbé ünnepélyes jelenet, melynek színhelye ugyancsak községünk határában vala. Azon jelenetet értem, midőn Méltóságod, mint kinevezett főispán, indóházunknál lépett először Baranyamegye földjére és itt a megye legelőkelőbb és legintelligensebb tagjai által kitörő lelkesedéssel fogadtattott. A tisztelet, a ragaszkodás, a hódolat jelei már ekkor is félreérthetetlenül nyilvánultak, ezen érzelmek azóta napról-napra mélyebb gyökeret vertek sziveinkbe. Mert látjuk és tapasztaljuk, hogy megyénk élére oly férfiu állítottott, ki fényes név birtokában, ritka energiája, pártatlan igazságszeretete, mély tudása és lángoló hazafisága által vezéreltetve, törvényhatóságunkat rövid idő alatt a legelső közté fogja emelni. Mi rendületlenül bizunk abban, hogy szeretett megyénk javára oly áldásosan kezdeményezett működését mindenkor a legfényesebb siker fogja kísélni.

Mi pedig kérjük Méltóságodat, hogy e községet, melynek lakói hevülnek és buzdulnak minden szép, jó és nemesért, kiknek ambíciója a haladás, az előre törekvés, minden téren, hogy e községet hathatós pártfogásába részesíteni kegyeskedjék. Midőn még őszinte szívből kívánom, hogy Méltóságod, valamint többi illusztris vendégeink is, minél jobban érezzék magukat szerény körünkben: Sásd község képviselőtestülete és lakossága nevében szívből üdvözlöm. Isten hozta Méltóságodat, Isten éltesse!

A diszebédén, mely 120 teritékü volt, az első felköszöntőt a főispán mondta a királyra, a mit a vendégek állva hallgattak végig. Gundy Miklós, esperesplébános, a töle megszokott ékesszólással a főispánt éltette. Szilvási, szászvári esperes, az ő iskolatársára, az alispánra mondott felköszöntőt. Majd Halvax mágocsi plébános s utána a mágocsi izraelita rabbi mondtak csinos beszédeket. A bikali plébános a főispán atyját, a honvédelmi minisztert éltette, általános tetszés közt. Nagyszabásu beszédet mondott Trixler Károly alispán is. Beszét Borsitzky járásbíró, majd Magda Elek, bikali körjegyző; az előbbi a sásdi főszolgabíró, az utóbbi a főispánt éltette. A főispán az esti gyorsvonattal jött haza Pécsre.

— **(Csecsemő a vonat előtt.)** Páratlan módot talált ki valami lelketlen anya — mint dombovári levelezőnk írja — gyermekének meggyilkolására. A tigris szivü anya ugyanis, hogy gyermekétől, ki valószínűleg bűnös szerelemnek gyermeke, megszabaduljon, a nyílt vasuti pályán, pályába takarva, a sínparra fektette és ott hagyta. Kődös idő volt, e miatt a mozdonyvezető nem vette észre a sinen fekvő kis gyermeket. A vonat teljes erővel robogott, még egy perc és a gyermeknek vége! . . . Ekkor — mintha az Isten rendelte volna, a vasuti őr észrevette a sinen fekvő kisdiedet, oda futni és a vonatot leinteni egy pillanat műve volt. Mire a vonat megállt, az őr ölében vitte a mosolygó, mitsem sejtő, angyalarcu gyermeket a vonatvezetőhöz, ki bevitte Dombovára, hol jelentést tettek az esetről. Az utasok közül, néhány gyengébb idegzetű nő az eset hallatára elájult. A vizsgálat folyik.

— **(A magyar zsidóság ünnepe.)** E hó 27-ikén lesz 30 éve a magyar zsidóság egyenjogusításának. Ezen évfordulót nagyobb ünnepséggel fogják megünnepelni. Legszebb megünnepése lenne az évfordulónak az, ha mindenütt követnék a zemplénumegyeiek példáját, a hol a zsidó hitközségek iskolaszékei elhatározta, hogy az elemi iskolákban a bibliát ezentul magyarul fogják tanítani.

— **(A hazai üvegipar érdekében.)** A belügyminiszter érdekes leiratot küldött a városhoz. Elmondja benne az ismert tény, hogy az osztrák üveggyárak kartellekbe állva, gyártmányaik árát kisebbre szabták, mint amennyibe az előállításuk kerül. Ezt tisztán csak azért tették, hogy a fejlődő magyar üvegipart elnyomják, mely ilyenképp velük versenyezni nem bírván, a tönk szélére jutott. A miniszter ennél fogva elvárja a város hazafias közönségétől, hogy minden hatósági építkezésnél, valamint egyéb üvegáru berendezéseknél előnyt ad a magyar üvegárunknak s az építkezési szerződéseknél kiköti, hogy a vállalkozó csak magyar üvegárunkat szállíthat. A leirat szép, szép . . . Azonban mit gondol a belügyminiszter, a magyar üvegipar helyzetén mi segítene jobban: ez a leirat avagy az önálló vámterület!

— **(Beszélő kanári.)** Most nyitották meg a bécsi baromfikiállítás, a melynek unikuma egy beszélő kanári. E kanárinak egész kis élettörténete van. Mielőtt még mostani urnője Raab Paulina asszony birtokába került volna, a bécsi Naschmarkt-on árultak és a kis kanarit akkori árusítónője a világ legutálatosabb csizjének tartotta, mert a kis madár háta szürke, tollai pedig halványzöld színűek voltak és még mindehhez járult az is, hogy míg a piszkos vásártéren volt, nem énekelt. A kanári nem is szerette tulajdonosnőjét, úgy, hogy ez örült, amikor végre 60 krajcárért eladhatta Raab asszonynak. Bezzeg mintha csak kicserélték volna a kis madarat, az elégséges urhölgnél teljesen megváltozott. Kis csőrével szűrcsölte a kristálytisza vizet, szabadon röpködött a szép szobában és uj urnője vállán pihent, megcsipkedve annak selyem ruháját. Persze annak örült legjobban az urnő, hogy a kis madár meg se kérdezve szabad-e, a legszebb hangon trillázott mint egy kis operanékesnő. De a legnagyobb meglepetést és bámulatot keltette egy napon, amikor is énekét felbeszakítva, szaggatottan elkezdte pettyegni: »Na énekelj, na énekelj szépen.« Ez különben a kis madarat is bámulatba ejtette, és mintegy megbüvölte, mert fényes szemecskéivel hosszasan nézte környezetét és végre ujjongó éneklésbe tört ki. Azóta folyton ismétli e szöveget, némelykor ugyan összecseréli a sorrendet, de hamar ki is javítja hibáját. Újlag más szók megtanulásával is próbálkozik és folyton

figyel az illető száj mozgására, mely neki valamit mond. Jelenleg »fiucska« szót próbálja betűnként kimondani. A kis kanári nemzetiségére nézve német és így természetes, hogy németül mondja a megtanult szokat. Raab asszony szakértőkkel megvizsgáltatván kis madarát, azok úgy tartották, hogy nem csiz, hanem kanári, még pedig a maga fajtájában unikum.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

A család jóhíréért.

Saját tudósítónktól.

Pécs, 1897. december 20.

Littke Lőrinc és ifju *Fürst* Gyula ismeretes párbajügyében ma tartotta meg a vég-tárgyalást a pécsi kir. törvényszék. Az ítélobírószék *Varga Nagy* István, táblai bíró elnökle alatt *Koszer* János és *Göbel* Gyula, törvényszéki bírákból alakult meg; a vádhatóságot *Rákosi* Imre dr., kir. alügyész képviselte; a védelmet *Littke* Lőrinc részéről *Jobst* László dr. ügyvéd vitte. Jelen volt *Jellasich* István dr. törvényszéki orvos s a jegyzőkönyvet *Szöllösi* aljegyző vezette.

A bizonyítási eljárás megkezdése előtt az elnök a tényállást terjesztette elő a következőkben:

Folyó évi július 5-én este a Bedő-kávéházban *Littke* L. Aufrecht Richárdal kártyázott. Ugyanott a pécsi Bicycle-Club is választmányi ülést tartott, melyen ifj. *Fürst* Gyula, mint titkár vett részt. *Fürst* egy rendezendő kerékpárverseny költségeire kibocsájtott gyűjtőívek beküldését sürgette s *Littkét* is felhívta, hogy a neki átadott gyűjtőívet küldje be. *Littke* erre azt mondta, hogy ő a klubnak nem gyűjt s az ívet régen a papirkosárba dobta. *Fürst* erre a *Littke*-családra tett megjegyzést s szó szót követvén, végre *Littke* részéről tettelegességgel végződött az ügy. Másnap a megsértett *Fürst* segédei, *Várady* Géza és *Pauer* Károly honvédtisztek által provokáltatta *Littkét* s a kardpárbaj július 7-én reggel a lovassági kaszárnyában megtörténvén, *Fürst* súlyos sérülésével végződött. A vádlottak erre a tényre beismerésben vannak; a részleteket majd a bizonyítási eljárás fogja kideríteni.

Littke Lőrinc

kihallgatásával vette kezdetét a bizonyítási eljárás.

Littke Lőrinc előadja, hogy mikor *Fürst* megkérdezte a neki átadott gyűjtőív sorsáról, azt mondta, hogy nem ér rá gyűjteni, különben is a klub őt nem érdekli és nem is gyűjt a részére. Ennek oka pedig az volt, hogy őt nem értesítették egy verseny elhalasztásáról, bár levélben többször tudakozódott s mikor utját felbeszakítva, hazajött, hogy a versenyben részt vegyen, csak akkor tudta meg, hogy a versenyt nem tartják meg. Erre *Fürst* azt mondta, hogy kár, ha ilyen tagja van a klubnak; ő pedig figyelmeztette, hogy ne gorbáskodjék, mert baj lesz. Különben küldjék el a gyűjtőívet az apjának, az, ha akar, aláírhat. Erre azt a megjegyzést tette *Fürst*, hogy *legokosabb lenne a Littke familia részére is gyűjteni, mert ez a tekintélyes család másképp már meg sem élhet.* Ő a játékba lévén elmerülve, első pillanatban nem is értette meg e szavak sértő voltát, majd felkelt s odaszólt *Fürst*nek, hogy még az ő családját mindenki tiszteli s *nem ült egy tagja sem a kóterben, mint a Fürstök közül.* Erre személyes sértéssel illette *Fürst* s azt mondta, hogy feljeleníti a bíróságnál. *Ő ekkor arcul ütötte. Fürst* e szavakkal: »ezért számolunk«, elhagyta a kávéházat.

Másnap elküldte *Fürst* hozzá a segédeit

s ő is megnevezvén segédeit, kijelentette nekik, hogy békés uton is hajlandó az ügyet elintézni. De erről *Fürst* részéről szó sem volt s végkimerülésig vivandó kardpárbajban állapodtak meg. A párbajnál mindaháromszor *Fürst* támadt. Első ízben ő kiütötte a kardot a kezéből; másodizben *Fürst* hasvágást tett ellenében, a mit ő elhárítván, a kardja elhajlott; harmadizben *Fürst* primet vágott be, ő tercet mutatott neki és kvartot vágott be. *Fürst* megsebesülése után sajnálatát fejezte ki, az azonban erre nem reflektált.

Az elnök keresztkérdései alatt a vádlott vizsgálati vallomásával egyezőleg vall s megemlíti még, hogy sérült karjára bandázst akartak alkalmazni az orvosok, de *Fürst* saját részéről ezt nem fogadta el, következésképp ő sem használhatott bandázst. A segédek a párbajnál csak akkor léptek közbe, mikor ő kiütötte ellenfele kezéből a kardot. Hogy *Fürst* kardja a harmadik összecsapásnál elgörbült volna, nem tudja.

Következett erre a kihívó fél

Fürst Gyula

kihallgatása. Ő, mint titkára a klubnak, éppen a kávéházból akart távozni, mikor *Littke* a kártyaasztal mellől odaszólt neki:

— A gyűjtőívet a megillető helyére, a papirkosárba dobtam.

Ő erre válaszolt, hogy ne ócsárolja a klubot, hanem lépjen ki. *Littke* ekkor azt mondta neki, hogy küldjön egy gyűjtőívet az apjának.

— Küldtem és látom, hogy mennyire kell neki a gyűjtőív!

— Bizony nem is raboljuk mi a pénzt, mint a gauner *Fürst*-család s még nem ült kóterben senki közülünk!

Felelt neki *Littke* s megengedi, hogy erre ő is olyan kifejezéseket használt, a mik nem illettek.

A párbaj alkalmával a harmadik összecsapásnál kardja elgörbült. Mikor sebeit bekötötték, kijelentette, hogy ő a *Littke*-családot sérteni nem akarta. Ellenfele »sajnálkozását« nem fogadhatta el, mert ilyen esetben, mikor ő — ugyszólván haldokolva — csaknem bocsánatot kér, a kibékülésnek más szava van. Kórházban öt hétig feküdt, otthon nyolc hétig; balkarját ma sem mozgathatja s ballába szintén orvoslásra szorul.

A tanúk.

A Bécsbe költözött *Aufrecht* Richárd vallomását felolvassák. E szerint a civódást *Fürst* kezdte s mondotta, hogy »nektek kellene gyűjtőív, mert nem tudtok már meg se élni.« A személyes sértegetésnek is ő volt a kezdője.

Reich Géza vallomása, a ki szintén nem jelent meg, ugy adja elő a dolgot, hogy a gyűjtőívet *Fekete* Jenő hozta szóba. Így keletkezett az összekoccanás, melyet *Littke* e szókkal végzett be:

— Most pofon ütlek! . . . S természetesen meg is tette.

Fürst igenis mondta, hogy már a *Littke*-család részére kell gyűjteni, mert másképp tisztességgel nem élhetnek meg.

— Mit szól ehhez *Fürst*? — kérdi az elnök.

— Nem mondtam. Legalább is nem ily értelemben. Szavaim arra vonatkoztak, hogy »kell is nektek gyűjtőív«, már tudniillik azért, hogy arra aláírjanak.

Bedő Károly jelenvolt az esetnél. Hallotta, hogy *Fürst* mondta, miszerint a *Littke* familia maga is gyűjtésre szorul majd, mire *Littke* így felelt:

— Hallgass, mert pofon ütlek!

Elnök: Nos, *Fürst*, mit szól ehhez?

Fürst: Ha a tanu ur úgy emlékszik, úgy lehet. De én nem ily értelemben mondtam szavaimat.

Fekete Jenő a részletekre nem emlékszik. De hallotta, mikor *Fürst* mondta, hogy »a *Littke*-családnak is elférne egy gyűjtőív«, mire *Littke* a kóterrel felelt. Tanu különben igen rap-

szodikusan mondja el az esetet s a hallgalóság — melynek nagy részét a jogász fiatalság tette ki — derült tetszés között szinte maga elé képzelheti az affér gyors lefolyását.

Littke Lőrinc erre megjegyzi, hogy ő is tényleg emlékszik, hogy ellenfele azt mondta, hogy »a *Littke*-családra ráférne a gyűjtőív, mert ez az arisztokrata család nemsokára már meg se tud élni tisztességgel« s az arisztokrata szót abban az elején egy sz-szel megbővítette. Erre ő meg is mer esküdni, hogy így volt.

Stein Oszkár tudja, hogy *Fürst* mondta, hogy lehet még alkalom, mikor a *Littke*-családnak gyűjtenek.

Várady Géza, honvédtiszt, párbajsegéde volt *Fürst*nek. Legsúlyosabb feltételekről szólt nekik felük; arról, hogy előbb pisztolypárbaj legyen, nem volt szó köztük. A párbaj szabályszerűen folyt le. Békéltetés megtörtént. Hogy *Fürst* kardja elgörbült volna, nem tudja. *Felétől utasítást kapott, hogy a párbaj után jelentsék ki, hogy Fürst nem akarta a Littke családot sérteni.*

Pauer Károly honvédtisztnak, *Fürst* másik segédjének vallomását felolvassák. Ugyanoly értelmű, mint előbbi vallomása.

Lauber Rezső dr. ügyvéd, volt *Littke*-nek segéde, *Kiss* Aladár honvédszázadossal együtt. Kijelentették, hogy felük békés elintézésre hajlandó, de az ellenfél segédei ebbe nem mehettek bele s végkimerülésig tartó kardpárbajban állapodtak meg, a mely szabályszerűen folyt le.

Most a párbajról felvett jegyzőkönyvet olvassák fel, melyből kitűnik, hogy *Fürst* a békéltetésre »nem«-mel felelt a párbaj előtt.

Bokor Emil dr., *Thomann* ezredorvossal együtt, párbaj-orvosként szerepelt. Tudja, hogy a bandázs ellen *Fürst* tiltakozott. Bal vállától a mellkasig terjedő vágást kapott *Fürst*, a kit ő kezelt a kórházban öt hétig. Előre három hónapot tételezett fel a teljes gyógyuláshoz.

Ezután *Jellasich* dr., törvényszéki orvos teszi meg a sebesülésre vonatkozó észrevételeit s majd több, kevésbé fontos ténykörülmény tisztázása után, a bizonyítási eljárást az elnök befejezettek nyilvánítja.

Az ítélet.

Rákosi Imre dr. kir. alügyész, vádbeszédeben bő argumentumokkal kísérve fejtegette vádlottak bűnösségét s párviadal vétsége miatt a btkv. 298 és 296 §-ai alapján kérte elítél-tetésüket.

Jobst László dr., mint *Littke* Lőrinc védője, rámutatott a tulnyomó enyhítő körülményre, melyek védecét mentik, a ki mint tartalékos tiszt nemcsak a családján, de a személye ellen elkövetett sértést is köteles volt megtorolni.

Fürst Gyula — a ki ügyvédjelöltnek mondja magát — maga védte magát és hosszabb védőbeszédben fejtette ki eljárása indító bokaít.

A bíróság ekkor visszavonult ítéletet hozni, melyet a következőkben hirdetett ki *Varga Nagy* István elnök.

Littke Lőrincet a törvényszék bűnösnek mondja ki a btkv. 298 §-ába ütköző párviadal vétségében s e szakasz első bekezdése alapján — tekintetbe véve a sok enyhítő körülményt — *kéthavi államfogházra* itéli; ifj. *Fürst* Gyulát pedig a btkv. 296 §-a alapján párviadal vétsége miatt *két heti államfogházra*.

A elítéltek köszönettel tudomásul vették az ítéletet s ellene a közzvádó sem felebbezvé-
n, az jogerős lett.

Művészet, irodalom.

○ Az ember tragédiáját szombaton este kis közönség, vasárnap este azonban igen szép ház nézte végig. Az előadók kitettek magukért és szívesen konstatáljuk, hogy most már ment volt a két előadás azoktól a figyelmetlenségektől, miket az első előadáson né-

mely részről tapasztaltunk. Vasárnap délután az „Angot” operett került színre igen jó előadásban. Kitüntek *Ligeti* (Angot), *Andorfy*, *Perényi*, *Hunyady*, *Némethy* Giza és különösen *Bodroghy*, a kit sűrű tapsokkal jutalmazott a zsuolt ház, az ő kitűnő játékáért. (→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 20-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Még mindig a Bánffy-törvény foglalja le a napirendet s foglalja le még jó sokáig, míg maga az idő feleslegessé teszi ennek a határidőhöz kötött javaslatnak a tárgyalását.

Komjáthy Béla volt a mai nap első szónoka, akiről kormányparti lapok már jó előre híresztelték, hogy nem fog résztvenni a mostani vitában. S ime, legjobban lecaffolta ezeket a hirharangokat maga Komjáthy, aki egy fulmináns beszédet tartott Bánffy javaslata ellen. Azzal kezdte, hogy reámutatott a pénzügyminiszter előadására, amit a pénzügyi bizottságban tartott, a midőn is egyoldalú statisztikájával a függetlenségi párttal rokonszenvező közönséget megtéveszteni akarta. — De hiába, ez nem sikerült neki. Mi nemcsak politikai, de gazdasági érdekből is követeljük az önálló vámterületet; mert az nem áll, a mit Lukács László pénzügyminiszter mondott, hogy a külön vámterület Magyarországra nézve gazdasági hátránnyal járna. Ellenkezőleg. Az önálló vámterület mellett vámbevételünk évi 80 millió forint volna, míg a mostani közös rendszer mellett csak 16 millió. Fölszólítja a kormánypartot, hogy engedjenek a lelkiismeret szavának, amely talán náluk is megszólal és alljanak jogaink álláspontjára. (Viharos éljenzés, melynek hatása alatt *Láng* Lajos elnök kénytelen volt öt percnyi szünetet engedni a figyelemben kifáradt honatyáknak.)

Gyurkovits György volt a következő szónok, a ki szerint a kiegyezést mindkét kormány és a király is kívánják, míg az önálló vámterületet csak igen kis párttöredék és az is pártérdekből. Nagy viharban folytatja tovább ezután. Ha elkezdjük — ugymond — a vámelkülönítést, az eldarabolást, a horvátok is követelni fogják pénzügyi függetlenségüket. (Nagy zaj. Zsívio-kialtások.) Majd így folytatja: A horvátok megvédelmezték Magyarországot...

Hentaller Lajos: Fosztogatták!

Gyurkovits György: Hát Zrínyi? ..

Hentaller Lajos: Hát Jellasi? ..

Gyurkovits György inti végül a függetlenségi párt tagjait, hogy adják föl a meddő harcot, mely érvényesülni úgy sem fog. (Nagy vihar.)

Pichler Győző: Harminc éve károsít bennünket Ausztria, komizságokkal támadnak folytonosan ...

Láng Lajos elnök félbeszakítja a szónokot azzal, hogy az osztrák parlamentben rólunk használt kifejezések századrésznnyire sem közelítik meg *Pichler* kifejezéseit.

Pichler Győző: Részletesen kifejti ezután álláspontját és védelmezi az önálló vámterületet. Kossuth határozati javaslatát pártolja.

Bánffy b. holnap fog beszélni a képviselőházban. Hir szerint ki fogja jelenteni, hogy tényleg az önálló vámterület alapján állunk és csak időt akar nyerni a kérdés megoldásának kellő előkészítésére. Nem fogja ellenezni az *Enyedi* Lukács által ajánlott anketet sem, de most még nem alkalmas az idő arra, hogy kimondjuk az önálló vámterületet, illetőleg annak kötelező életbeléptetését.

TÁVIRATOK.

Királynénk Párisban.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Erzsébet királyné ma reggel Párisba érkezett.

— **Haldokló kanonok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Esztergomból táviratozzák, hogy *Aschenbrier* Antal dr. esztergomi kanonok Esztergomban reménytelen állapotban fekszik. Tegnap a beteg ágyánál orvosi tanácskozás volt, melyen Budapestről *Kétly* Károly dr. egyetemi tanár is résztvett. A beteg állapota reménytelen; kérelmére gróf *Csáky* Károly esztergomi kanonok a haldokló egyházférfit már tegnap este ellátta a halotti szentségekkel.

— **Előléptetések a kereskedelemügyi miniszteriumban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kereskedelmi miniszteriumban új esztendőre feltűnően nagy számú előléptetés lesz. Több miniszteri osztálytanácsost, titkárt és fogalmazót léptetnek elő. *Dániel* Ernő b. kereskedelemügyi miniszter már aláírta a kinevezési okleveleket, a melyek a hivatalos lapnak egyik legközelebbi számában jelennek meg.

— **Népgyűlés az önálló vámterületért.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az önálló vámterület érdekében a fővárosban tervezett népgyűlés előkészítésére ma népes értekezlet gyűlt egybe a fővárosi polgárság köréből a függetlenségi érzelmű budapesti beivárosi polgárság találkozó helyén, a kalap-utcai Sas-házban. Az értekezleten számos ipartestület is volt képviselve. *Krivácsy* József 1848/49-ki honvédezzredes nyitotta meg az értekezletet; üdvözölte a megjelenteket s köszönetet mondott a polgárság érdeklődéséért. Ezután *Kornay* István buzdította a megjelent polgárokat, hogy a népgyűlés érdekében fővárosszerte fejtsenek ki nagy propagandát. Hadd mutassa meg — ugymond — a főváros polgársága a hatalomnak, milyen impozáns a közvélemény megnyilatkozása. Végül bejelentette, hogy a népgyűlést karácsony második napján a Nemzeti Tornacsarnokban tartják meg. *Lakatos* Miklós orsz. képviselő és *Rajcsányi* felszólalásai után az értekezlet a gyűlésre vonatkozólag tett intézkedéseket helyeslőleg vette tudomásul.

Nyilt-tér.*)

A Breuer ügyből kifolyólag a közelmúlt napokban a következő nyilatkozatok érkeztek hozzám:

Mohács, 1897. decemb. 11-én.

Tekintetes Weiss Dávid urnak

Pécsett.

A hírlapokból értesültünk, hogy a pécsi sajtóbírótság Önt Breuer Miksa ottani ügynökkel szemben fennforgó ügyéből kifolyólag meglepő ítélettel sujtotta.

Amidőn e fölött mély sajnálkozásunknak ezennel kifejezést adunk, kijelentjük, hogy tekintve *szeplőtlen jellemét, egyéni becsületét és kereskedői tisztességét*, a mi Ön irányában való **tiszteletünk, nagybecsülésünk és rokonszenvünk változatlan maradt.**

Spuler Adolf s. k. *Ehrenfeld* Antal s. k.
Trebitscher A. és fia s. k. *Bachrach* Győző s. k.
Auber Nep. János s. k. *Heinrich* Kohn s. k.
Auber Károly s. k. *Landesz* József s. k.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal fel elősséget a szerk.

Mohács, den 11/12. 1897.

Herrn David Weiss

Pécs.

Mit Bedauern habe ich aus den Zeitungen den unglücklichen Ausgang Ihrer Pressprocess-Angelegenheit mit Breuer entnommen, indem ich Ihnen hiermit hierüber mein ungetheiltes Bedauern ausdrücke, versichere ich Sie, dass dieses ungünstige Urtheil, welches über Sie verhängt wurde, keinen Grund dazu bietet, Ihnen auch fernerhin meine achtung und mein Vertrauen zu erschüttern.

Mit bestem Gruss verbleibe

A. Prezlmayr m. p.

Kaposvárott, 1897. évi dec. hó 15.

Tekintetes Weiss Dávid urnak

Pécsett.

A Breuer-féle affaire kimenetele fölött mély sajnálatunknak adunk kifejezést és meg vagyunk róla győződve, hogy a felsőbb forum a hozott ítéletet az Ön javára megváltoztatni fogja.

Az Ön személye és a hosszú éveken át egymással folytatott üzleti érintkezésből és személyi ismerettségéből szerzett kedvező tapasztalatok arra bírnak bennünket, hogy Önt — e nehéz időkben is — *őszintén biztosituk változatlan bizalmunkról és nagybecsülésünkről.*

Fogadja kiváló tiszteletünk kifejezését.

Strém Vilmos s. k. *Frank* Béla s. k.
Holzer Izidor s. k. *Vésey* Sándor s. k.
Ossmann Albert s. k. *Darnay* Béla és fivére s. k.
Simon Béla és *Károly* Bárdosy Elek s. k.
s. k. *Geiszler* N. János s. k.
Honig Dávid s. k. *Honig* és *Weinberger* s. k.

Tek. Weiss Dávid urnak

a Weiss D. és E. cég főnökének

Pécsett.

Fölöttébb meglepett bennünket a Breuer ügyben a pécsi törv. széknek Önt marasztaló ítélete, mert őszintén szólva, mi felmentést vártunk.

De azért ez a körülmény épenséggel nem képez előttünk okot arra, hogy megvonjuk Öntől évek hosszú során át érzett *bizalmunkat*, a melyet Ön *becsületos üzleti munkásságával és tiszta jellemével* kiérdemelt. — E *bizalom ma is fennáll*, és ennek jeléül szolgáljon ezen nyilatkozatunk.

Kelt Bonyhádon, 1897. dec. hó 14-én.

Teljes tisztelettel

Straicher Benő s. k.
Goldfinger Mór s. k.
Davidovits testvérek s. k.
Reich Samu s. k.
Ermel Adolf s. k.
Potzner Lajos s. k.

Szigetvárott, 1897. dec. 19-én.

Tek. Weiss Dávid urnak

Pécsett.

A felmerült kinos ügy alkalmából alulírottak sajnálatuk kifejezése mellett, kinyilatkoztatják, hogy *bizalmuk, nagybecsülésük és ragaszkodásuk Ön irányában továbbra is fennáll* és hogy az üzleti összeköttetésre, — a melyet alulírottak az Ön t. cégével évek óta megelégedésükre folytatnak — ezen ügy *semiféle befolyással* nincsen.

Teljes tisztelettel:

Oscodál Gusztáv s. k.
Grünhuth L. s. k.
Lázits Viktor s. k.
Nagy Ferencz s. k.

Szegzárd, 1897. dec. hó 13-án.

Tekintetes Weiss Dávid urnak

a Weiss D. és E. cég főnöke

Pécsett.

Tudomásunkra jutott, hogy Önt az ottani törvényszék a Breuer Miksa által Ön ellen folyamatra tett sajtóperben elítélte.

A midőn ezen ítélet fölött sajnálatunkat fejezzük ki, egyuttal alkalmat veszünk magunk-

nak annak kinyilatkoztatására, hogy az Ön személye, jelleme és üzleti tevékenysége iránt érzett bizalmunkat a történetek miben sem gyengítették.

Teljes tisztelettel:

Salamon testvérek s. k.
Seiner Lipót s. k.

Nem mulaszthatom el, hogy a fenti t. cégeknek bizalmunknak ezen impozáns és spontán megnyilatkozásáért a nyilvánosság előtt is hálás köszönetemet ki ne fejezzem. Üzletleimnek ezen bizalma, a melyre én mindenkor jóleső büszkeséggel fogok gondolni, legszebb jutalma szerény működésemmek és fényes elégtétel nekem a mult napokban szenvedett meghurcoltatásért.

Teljes tisztelettel

Weiss Dávid,

a Weiss D. és E. cég főnöke.
Pécsett, 1897. dec. 17-én.

Nyilatkozat.

A január 8-án tartandó jogászbálra szétküldött meghívókon nagyságos Erreth János ügyvédi kamarai elnök védnök ur neve elé tévedésből »monostori« előnév került. Ezen tévedés fölött ezennel sajnálatát fejezi ki és azt rectificálja

a jogászbált előkészítő bizottság.

Gyógyszertár-visszahelyezés!

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy

GYÓGYSZERTÁRAMAT

a kor igényeinek megfelelően újra berendeztem és **folyó hó 15-én megnyitotam**, azt személyes felügyeletem alatt tovább fogom vezetni.

Szives pártfogását kérve, maradok

Sipőcz István,
gyógyszerész.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A Dr. EGGER féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét. 2-3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr.
Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI. Váci-körut 17.

Kapható Pécsett: Sipőcz István, Zsiga László és Góbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Tüzelőfa

kitünő minőségű száraz hasábfá,
kicsinyben és nagyban, **úgy aprított fa is métermázsanként házhoz szállítva, jutányos áron kapható és megrendelhető:**

Eisner Dóczy

fakereskedésében vásártér 21. szám.
Telefon-szám 64.

19989. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Horváth Gáborné szül. Vátyi Teréz bodai lakos végrehajtható, Balogh Györgyné sz. Kajsza Anna dinnyeberki lakos végrehajtást szenvedő ellen 28 frt 48 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szt.-lőrinczi kir. járásbírószék területén levő, Boda község határában fekvő, a bodai 79. sz. betétben felvett 1. sorsz. 2348/1. hrsz. szállónak Balogh Györgyné szül. Kajsza Annát illető B. 2. a. felére 788 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi márczius hó 1. napján d. e. 10 órakor Boda község bírói házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 87 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881: évi nov. hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi november hó 27-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok mit tesz az? Ügyet se vetünk. **Ílát ez vétkes könnyelműség,** melkésőbb keservesen megboszulja magát rajlunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kutorrása a gyomor rendetlen működése,** a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitünő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztonsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)

Budapest, Váci-körut 21.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcso és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

HOLLANDI

életbiztosító részvény-társaság

(Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente)

BUDAPEST, VIII., Kerepesi-ut 1. (Nemzeti színház bérháza.)

Igazgató: TOLNAY LAJOS, min. tanácsos, országgy. képviselő.

Vezérlikár: STIGNITZ IMRE.

A társaság magyarországi üzletei után a tartalékot magyar óvadékképes értékpapirokban a magy. királyi állampénztárban helyezi el.

1896. év végeig

124 millió korona

biztosítás köttetett.

Referenciákat

a magyar általános hitelbank ad.

Kivonat a díjtáblázatokról

A tőke elhalálozás alkalmával fizetendő

A tőke 20 év után vagy időelőtti elhalálozás alkalmával azonnal fizetendő

Díjtétel 100 korona után

Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	Kor.	Kor.							
25	1.80	34	2.30	43	3.16	52	4.66	25	4.11	34	4.22	43	4.56
26	1.84	35	2.38	44	3.30	53	4.88	26	4.12	35	4.24	44	4.61
27	1.88	36	2.46	45	3.44	54	5.12	27	4.13	36	4.27	45	4.67
28	1.93	37	2.54	46	3.59	55	5.37	28	4.14	37	4.30	46	4.76
29	1.98	38	2.63	47	3.73	56	5.64	29	4.15	38	4.33	47	4.84
30	2.03	39	2.72	48	3.91	57	5.93	30	4.16	39	4.36	48	4.93
31	2.09	40	2.82	49	4.08	58	6.24	31	4.17	40	4.39	49	5.02
32	2.16	41	2.94	50	4.26	59	6.57	32	4.18	41	4.45	50	5.10
33	2.23	42	3.04	51	4.45	60	6.97	33	4.20	42	4.50		

Felügyelő Baranya és Tolnamegyék területén:

Horváth Miklós ur, Pécs, Deák-utca 2.